

Şizofren Sevgiliye Günce

– paydasız · 01 Nisan 2013

/.../

GİTTİN , dönmedin sevgilim

Beyaz döşeli, köşeli odanın soğukluğundan habersiz
Pembeye sözlü ,küçük cesur bir geminin
kıyıdaki bekleyişiydim
İçim, kıvrıkcık saçlı telaşına vurgun
afacan çocukluk bilmeceleri kadar ürkekti
seni tadan gözlerim
Ufka sallanan elime sırdaş öteki elimin üryanlığında sadakatsiz
ve dön diye sevgilim
Her gün bitiminde bedenim
yabancı meltemlerle sevişti

/Önce/

Kafelerin olmadığı zamanlar kadar eskiydi öykü
İstanbul'a dostluk demleyen mesut bir mekanda
Oksijeni ve karbondioksiti paylaştık ciğerimize
Habersiz olduğun ortaklıkta

/Önceden Sonra/

Sigara içerdin solgun dudaklarına
Sadece sen içerdin inan
Ve tenindeki uzaklığa eşlik ederdi adımın yokluğu
Seni izlerdi ilk aşka yolcu yüreğim
Balı kahveye çalan gözlerindeki suskunluğa takılmıştı
saatini kaybetmiş kırmızı günlerim

/Önceden Sonra/-2

Gözlerimi gözlerine kabul ettiğin gün başladı bahar
Coştı o yıl ortanca

İkiz doğdu bütün çocuklar,
Ah,hatırlasan

/Sonradan Sonra/

Dumandan düşlerde ikiden bire düştük
Vapur gürültüsünde selamladık
camına vuran yaşlı çınarın gölgesini
İsteyerek kayboldum sözlerinin büyüünde
Ve her seferinde buldun tenimi
Naftalin kokulu geceliğin kıvranan sesinde
Abidin'i ne çok sorguladık,
Damı akan,tavuklu,uykulu mutluluk resminde

/En Sonra/

Bilge ruhlar ölüme hep erkencidir sevgilim
Ve birgün
ansızın
Gitti ruhunu süsleyen bedenin
Kambur omuzlarından iskele sokağına dolan
Çocukları hatırlatan masumluğnuu süpürdü önce
öldüğün sabah üç kağıtçı vaat çöpçüleri
Tanı;şizofren dedi beyaz önlüklü

/Bitti/

Bilsen tenime toprağı değen sevgilim
seni çok özledim
Kalmadı can denen kelimeye nedenim

Saadet Yıldırım Ünal